

Efter en hård fødsel

Af Lars Henrik Lundsgaard
kraniosakralterapeut og zoneterapeut

I det små prøver jeg, at gøre folk uden for vores kreds opmærksom på, at mange mennesker har lidt overlast i forbindelse med fødslen og behøver KST for at fungere optimalt.

Det har længe været kendt, at kiropraktik ofte kan afhjælpe symptomerne ved småbørnskolik, men det er min erfaring, at kraniosakralterapi er langt at foretrække frem for kiropraktik ved fødselsrelaterede tilstande, da jeg endnu har til gode at opleve en krop, der har været ude for kiropraktik, som føltes helt forløst og med optimal KS-rytme omkring det sted, der har været manipuleret.

Men dog er vejen ved kiropraktorernes mellemkomst banet for at få forældre og sundhedspersonale i tale omkring dette emne.

For et par år siden valgte jordemoderstuderende Sara Kordt-Aurvig, at tilbringe sin sidste praktikuge i min klinik, hvor vi udførte en mikropilotundersøgelse. Jeg tilbød en række børneklienter gratis behandling mod at Sara fik lov at lave grundige interviews med mødre om fødslen. Saras optegnelser blev til en rapport, som hun fremlagde for sine medstuderende på Jordemoderskolen i København. Hun er nu ansat som jordemoder på Rigshospitalet og anbefaler ofte KST til de nyfødte.

Sara havde på forhånd den overbevisning, at en fødsel er en naturlig ting og ikke en sygdom. Hun havde tilbragt en af sine praktikperioder på Færøerne, hvor de gamle jordemødre imponerede hende ved at lade kvinderne selv føde deres børn under kyndig vejledning. Men som dansk jordemoder skal man jo rimelig kontant dreje børnene ud af deres moders liv.

Efter at have mødt mine klienter blev hun klar over, at denne forløsningsteknik absolut ikke er uproblematisk. Selv de børn, der angivelig var forløst skånsomt uden brug af tang, sug eller andre indgreb, viste sig at kunne have de typiske skader omkring cervicalcolumna.

Det barn, jeg behandlede den uge, som var hårdest medtaget, var toårige Rikke. Hun var født som stjernekygger og havde en meget slem tilstand omkring C7. Hendes første tid havde været forfærdelig og hun havde været ude af stand til at bruge sin venstre arm og venstre ben. Lægernes konklusion var, at hun var spastisk, men det ville forældrene ikke tro på, og deres lokale kiropraktor havde da også ment, at han kunne hjælpe. Rikke havde i alt fået 78 behandlinger af nakke og lænd hos denne kiropraktor. Hun kunne nu bruge armen, men venstre ben var slapt og forekom ca. tre centimeter kortere end det højre. Behandlingen hos mig den uge rettede hende op og hun fik spontant fuld førlighed.

En anden klienthistorie, som jeg finder relevant i denne sammenhæng, er beretningen om Anders. Hans fødsel havde været traumatisk og langvarig. Hele sin barndom havde han lidt af koncentrationsbesvær og hans mor havde tidligt fået at vide, at Anders ikke ville kunne gennemføre folkeskolen. Moderen er selv skoleinspektør og ved stædig indsats var det lykkedes hende at hjælpe Anders hele vejen gennem skolen og endog at få ham optaget på et gymnasium. De kom til mig et par måneder efter at Anders var startet på gymnasiet. Det gik slet ikke. Næsten hver dag måtte han gå hjem, fordi han følte, at hans hoved kogte. Og han måtte ligge flere timer med en våd klud på panden for at kunne holde ud at være til.

Han havde en grim fødselsskade, som dog gav sig under første behandling. Vi aftalte, at Anders skulle komme tilbage, hvis problemet fortsatte. Han kom ikke tilbage. Tre år senere løb jeg tilfældigt ind i moderen og spurgte til, hvordan det gik med Anders. ”Han fik studenterhuen på i går”, sagde hun stolt. Hun sammenlignede sin søns evne til at koncentrere sig før og efter behandlingen med forskellen mellem nat og dag.

Alle bør efter min overbevisning tjekkes af en KS-terapeut efter fødslen eller andre voldsomme hændelser. Det er ikke til at holde ud at tænke på, hvilke konsekvenser det har, at dette ikke sker. Jeg finder ofte ubehandlede fødselsskader hos voksne, der lider af især migræne og koncentrationsbesvær. For et par år siden behandlede jeg en norsk kvinde på 82 år. Hun havde haft hovedpine hver eneste dag og tillige hyppige migræneanfald, siden hun var barn i førskolealderen. Hendes tilstand føltes som den typiske fødselsskade med svære spændinger omkring C2 /C3 og C5 /C6. En enkelt behandling med en opfølgning et år senere har foreløbig kunnet sørge for, at hun i det mindste får en alderdom uden ondt i hovedet.